

USTAWA

z dnia 28 grudnia 1989 r.

o uporządkowaniu stosunków kredytowych.

Art. 1. 1. Uchyła się:

- 1) nałożone na banki obowiązki dotyczące zapewnienia, uprzywilejowań i preferencji w zakresie:
 - a) dostępu do kredytów,
 - b) oprocentowania kredytów i warunków ich spłaty,
- 2) postanowienia umów kredytowych ustalające oprocentowanie kredytów według stawek stałych i preferencyjnych.

2. Pozostają bez zmiany postanowienia umów kredytowych w zakresie, którego nie dotyczy przepis ust. 1 pkt 2. Wynikające z tych postanowień warunki umowy o

kredyt udzielony na budownictwo mieszkaniowe nie mogą być w 1990 r. zmienione bez zgody kredytobiorcy również w razie zwiększenia kwoty kredytu. Rada Ministrów zapewni pokrycie różnic wynikających z tych umów do wysokości nakładów poniesionych w 1990 r.

3. Jeżeli bank nie uzgodni z kredytobiorcą inaczej, do kredytu udzielonego na podstawie umowy, której postanowienia zgodnie z ust. 1 pkt 2 uległy uchyleniu, stosuje się zmienną stawkę oprocentowania.

4. Zmieniona, zgodnie z ust. 1 pkt 2 i ust. 3, wysokość oprocentowania przysługuje bankom od zadłużenia

kredytowego nie spłaconego i nie przedawnionego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 2. 1. Należności banków z tytułu zmienionego, stosownie do przepisów niniejszej ustawy, oprocentowania kredytów za rok 1990 podlegają spłacie w 40% kwoty odsetek, a w pozostałej części są dopisywane do zadłużenia kredytobiorcy.

2. Na żądanie kredytobiorcy bank pobiera od niego oprocentowanie w wysokości wyższej od określonej w ust. 1. Kwota odsetek dopisywanych do zadłużenia kredytobiorcy ulega wówczas odpowiedniemu obniżeniu.

3. W 1990 r. w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w okresie nie przekraczającym 6 miesięcy, bank może na żądanie kredytobiorcy dopisać do jego zadłużenia więcej niż 60% oprocentowania kredytu.

Art. 3. 1. Kredytobiorcom może być udzielona pomoc polegająca na pokrywaniu ze środków budżetowych części zadłużenia wobec banku lub części należnego bankowi oprocentowania. Środki, kierunki i cele, przeznaczone na udzielenie tej pomocy, określa ustawa budżetowa.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) szczegółowy zakres, zasady i tryb udzielania pomocy w spłacie należnego bankowi oprocentowania, o którym mowa w art. 2 ust. 1,
- 2) szczegółowe cele, przy kredytowaniu których na podstawie umów zawartych z bankami po wejściu w życie niniejszej ustawy będzie udzielana kredytobiorcom, ze środków budżetowych, pomoc według zasad i trybu ustalonych stosownie do pkt 1,
- 3) szczególne zasady finansowania oraz gromadzenia środków na finansowanie nakładów związanych z budownictwem mieszkaniowym, produkcją rolną oraz innymi celami społecznymi i gospodarczymi.

3. Kierując się ważnymi względami społecznymi Rada Ministrów może w okresie przejściowym, nie dłużej jednak niż do końca 1994 r., ograniczyć w drodze rozporządzenia do 40% obowiązków bieżących spłat oprocentowania należnego bankom od kredytów określonych zgodnie z ust. 2 pkt 2. Pozostała część tego oprocentowania będzie podlegać dopisaniu do zadłużenia kredytobiorcy.

Art. 4. 1. Kredyt zaciągnięty na pokrycie niedoboru budżetu centralnego w Narodowym Banku Polskim zamyka się stanem zadłużenia na koniec 1989 r.

2. Zadłużenie budżetu centralnego w Narodowym Banku Polskim zostanie pokryte wyemitowanymi przez Skarb Państwa oprocentowanymi papierami wartościowymi, które od 1995 r. będą podlegać przez 20 lat wykupowi przez Skarb Państwa w terminach określonych w tych papierach.

Art. 5. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21, Nr 54, poz. 320, Nr 59, poz. 350 i Nr 74, poz. 439) w art. 121 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów zapewni pokrycie różnic wynikających z ulgowego oprocentowania i umorzenia kredytów określonych w ust. 2, udzielonych do dnia 31 grudnia 1989 r.”,

2) ust. 4 skreśla się.

2. Tracą moc akty wykonawcze w zakresie dotyczącym oprocentowania i umarzania kredytów, o których mowa w art. 121 ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1, w odniesieniu do nowo zawieranych umów.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Prezydent Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
W. Jaruzelski